

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 268.

Elleve Session.

74de Møde.

Tirsdagen den 27de Mars Kl. 1.

(Fortsat.)

Ischering: Det forekommer mig, at den tidligere Indenrigsministers Stilling til denne Sag har meget lidt med Forholdet at gjøre, men forøvrigt forekommer det mig ogsaa, at han kun meget lidt har talt om „Middelborgerclassen“. Han har talt om Grundeierne, det var dem, han vilde beskytte; men naar man betragter Lovforslaget, som han har fremlagt det, vil man see, at han dog er gaaet en meget indirecte Vej for at give dem denne Beskyttelse, idet han i Virkeligheden slet Intet gav dem. Det er tilfældigt, om de efter hans Forslag blive beskyttede, men de, der meest trænge til at blive det, de mindre Skatteydere, ville slet ikke være beskyttede, saa at hele denne Tale slet Intet har paa sig. De ærede Herrer, der tale om de nuværende Vælgere's Stilling, før denne Lov gives, og efterat den er givet, og ønske, at de Paragrapher, der skabe nye Vælgere, skulle bortfalde, saa at de gamle Vælgere skulle vedblive alene at være Vælgere, skulde for længe siden have mødt Loven paa dette Grundlag; der skulde Striden fra Begyndelsen af have været udsægtet, men nu er det for sildigt at gjøre dette System gjældende. Det er forøvrigt nu noget fremmed, at høre en saadan Sætning udtaler her i Thinget; havde man gjort den Grundsatning gjældende, at de Rettigheder, som — saaledes som det her er sagt — Folk

have „tilkjøbt“ sig, skulde som uroffelige hæves, saa havde vi kun kunnet gjøre saa af de Fremskridt, vi have gjort, og vi vilde komme til at gjøre færre af dem, som jeg haaber, vi endnu vilde komme til at gjøre. Vi, der ville fremad, maae holde fast ved den Betragtning, at det, Loven har givet, kan Loven tage for Samfundets Skyld. Efter hvad jeg forrige Gang har udtalt om denne Sag, haaber jeg, at kun Faa her vilde være i Tvivl om, hvorhen min Stemmegivning maa gaae, thi da vi sidst talte om denne Sag, og da vi forudsaae en Uovereensstemmelse med det andet Thing, har jeg sagt, at den Vej, der burde betrædes af det andet Thing for at finde Anklang her, var, at den ene Femtedeel fik det ringere Antal Valg, og de 4 Femtedele det større, medens der tilfælle blev taget Hensyn til Befolkningsmængden hos Femtedelen. Hvad har nu det andet Thing gjort? Det har betraadt denne Vej, og det vilde dog saa være besynderligt, om ikke jeg ibetmindste skulde stemme for dette Forslag. Lad os betragte Sagen i dens hele Sammenhæng. Er der, saaledes som den her foreligger, Spørgsmaal om en Valgret, støttet paa Andet end paa Skat? Nei, her er kun Spørgsmaal om en Valgret, støttet paa Skat, og deri ligger altsaa den Hovedgrundsatning, at Skattemængden har sin Betydning. Her er kun Fare tilstede for, at Skattefordelingen skal kunne blive ulige, skal blive trykkende for den mindre skatteydende Klasse, og at den høiere Stillede skal kunne gjøre sig den forholdsvis let; men hvad ligger der i Loven, som den nu er kommen til os? Der ligger deri, at kun den, der betaler